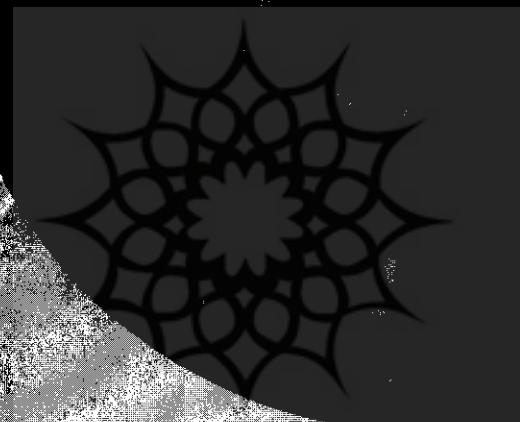

کاه و سال در میان اقوام و ملل مختلف

❖ غاطمه مظفری - شهریار

چندیده

از جمله دانستی های لازم برای دیباخ زبان و ادبیات فارسی نام علماء و اطلاعات در زمینه ای انسانی، مادر و زن، ملاد و بزرگ، ترکی، دری و از اقوام مختلف، ملاد و بزرگ، عالم خانم فاطمه مظفری دبیر دبیرستان های شهریار، کارشناس زبان و ادبیات فارسی است.

ماه طیبین (ماه قمری)

ماه طیبین آن است که قدر عجیبیت از منظر فلسفه انسانی دارد. حالتی صلحی، در برابر امور خود را کنار گذاشتن، این اینکه این ماه حرکت کند و دوباره به مسنه باشند، اینکه در این ماه شکراند و شده باشد. همچنان میزان قابلیتی بر اثاب برخوراند که در این ماه با جایگاه آن در برابر میروند. بیان آن است که این ماه میتواند اینها را آنرا لمحات شکل و روحیت آن را بگشاید کیمی انسانی را به عادت آنها نشکل داد. مامن تواند گذشتگی این اتفاق را در این مدت زمانی که طول میگیرد تا ماه دیوار، که در این ماه میگذرد اولیه‌ی بخود را به دست آورد. این اتفاق در این ماه اتفاق میگیرد.

ماهی معنی نیز اصغر است گه عرب ها آن را قصر خوانند. به عقایدی قدما، جای آن در فلک اول است و یکی از کواکب ناسیارات سیمه محسوب می شود. ماه در گردش خود بدین مدت زمین مداری پیشی شکل را به مدت ۲۹ شب و ۱۲ ساعت و ۴۴ دققه طبع می کند که آن را یک ماه قمری گویند. حرکت وضعی و انتقالی مایکی و برابر است و همیشه پیک طرف ماه روز به زمین است. فاصله‌ی دوران میانی ماه را یک ماه قمری گویند (قریب ۷۵۰ کیلومتر). هر ماه قمری از روزت هلال ماه آغاز و به روزت هلال در دفعه‌ی بعد حتم می شود (فرهنگ معین): ماه بر دو گونه است: یکی طیعی و دیگری اصطلاحی. این مردم هر دو را یک گرفته‌اند (التحفیم).

تعداد روزها	ماه‌های هندوان (قمری)	تعداد روزها	ماه‌های یهودیان (قمری)	شماره‌ی ماهها	تعداد روزها	ماه‌های عرب در حلفه‌ی کافری (قمری)	تعداد روزها	ماه‌های های خوب در اسلام (قمری)
۳۰	جیشر	۳۰	تشوی	۱	۳۰	مؤمن	۳۰	محرم
۳۰	پیشک	۲۹	مرحشون	۲	۲۹	ناجر	۲۹	صفر
۳۰	میبرت	۳۰	کسلیو	۳	۳۰	حران	۳۰	ربيع الاول
۳۰	کلار	۴۰	طیث	۴	۲۹	ویصل	۲۹	ربيع الثاني
۳۰	شرمان	۳۰	شفط	۵	۳۰	حسین	۳۰	جمادی الاولی
۳۰	پیهارت	۲۹	آذار	۶	۲۹	رَبِیْ	۲۹	جمادی الآخری
۳۰	اسوج	۳۰	پیس	۷	۳۰	اسْمَ	۳۰	رَجَب
۳۰	کارنی	۲۹	آبر	۸	۲۹	حاذل	۲۹	شَعَان
۳۰	ستپر	۳۰	سیون	۹	۳۰	فَاتَق	۳۰	رَمَضَان
۳۰	پوش	۲۹	تمز	۱۰	۲۹	کُوکَل	۲۹	شَوَّال
۳۰	مای	۳۰	اوپ	۱۱	۳۰	ورنه	۳۰	ذِ القعْدَة
۳۰	بالکن	۲۹	ایفل	۱۲	۲۹	برگ	۲۹	ذِ الحِجَّة

جمعاً ۳۶ روز
که شماره که سال با آن تمام می‌شود
دویار می‌آورند و آنرا «آفساس»
می‌نامند.
مبدأ = قتل مردی که بر زمین های
آن عالم‌سازی شده بود و آن هارا آزار
می‌داد.
متنا = گردش ماه به دور زمین

جمعاً ۳۵۴ روز
ماه آذار در سال عبور دویار می‌آید و
در عبور آن هارا آذار و آذر می‌گویند.
متنا = گردش ماه به دور زمین

جمعاً ۳۵۴ روز
عرب های هزار ماه را به نوبت نسخ
می‌کردند.
متنا = گردش ماه به دور زمین

جمعاً ۳۵۴ روز
هر ماه را با یادین هلال ماه نو آغاز
می‌کنند و در این سال هیچ کیسه و
نسیبی به کار نمی‌برند.
مبدأ = هجرت حضرت محمد
(ص) از مکه به مدینه
متنا = گردش ماه به دور زمین

است و محاسبه‌ی نیمه‌ی روز در میان روز تمام، دشوار است. بنابراین
دو ماه را روی هم ۵۹ روز به حساب می‌آورند که از این دو ماه می‌
روز و دیگری ۲۹ روز است. اما اگر گردش ماه به دور زمین را در
ماه‌های مختلف به دقت بینگیریم، مشاهده‌ی می‌کنیم که در یاشه ماه پشت
سر هم ۳۰ روز یا ۲۹ روز می‌شود؛ پس تعداد روزهای ماه، به مدت
زمان حقیقی گردش آن به دور زمین بستگی دارد.

سال طبیعی یا سال همسی

سال طبیعی عبارت است از: مدت زمانی که در آن یک بار گردش
گرما و سرما و کشت و برداشت محصول به طور کامل انجام گیرد.
آغاز این مدت از بودن آفتاب در نقطه‌ای از فلك البروج است تا دویاره
به آن نقطه بازگردد. از این جهت، این سال را به آفتاب نسبت داده و
سال خورشیدی نامیده‌اند. اندازه و مدت آن ۳۶۵ روز و اندکی کمتر از
۶ ساعت، یعنی ۳۶۵ روز و ۵ ساعت و ۴۸ دققه و ۴۶ ثانیه است.
۱- سال طبیعی، ماه اصطلاحی نامیده می‌شود که مدت آن به طور

ماه اصطلاحی یک دوازدهم از سال طبیعی یا نزدیک به آن است.
این ماه چون قراردادی است، بین ۲۸ تا ۳۲ روز در ماه‌های مختلف

شماره‌ی ماه	ماه‌های سال باستانی (شمسی)	تعداد روزها	شماره‌ی ماه	ماه‌های سال پارسیان و جلاسی (شمسی)	تعداد روزها	شماره‌ی ماه	ماه‌های سال فرس (شمسی)	تعداد روزها	شماره‌ی ماه	ماه‌های سال پارسیان و جلاسی (شمسی)	تعداد روزها
۱	فروردین ماه	۳۰	۱	فروردین (لوپور یا ۲۷ مارچ بلطفانی)	۳۰	۳۰	حمل (گوسفند)	۳۰	۳۱	فروردین	۳۰
۲	اردیبهشت ماه	۳۰	۲	اردیبهشت	۳۰	۳۰	نور (گاور)	۳۱	۳۱	اردیبهشت	۳۰
۳	خرداد ماه	۳۰	۳	خرداد	۳۰	۳۰	جوزا (دو پیکر)	۳۱	۳۱	خرداد	۳۰
۴	تیر ماه	۳۰	۴	تیر	۳۰	۳۰	سرطان (خرچنگ)	۳۱	۳۱	تیر	۴
۵	مرداد ماه	۳۰	۵	مرداد	۳۰	۳۰	اسد (شیر)	۳۱	۳۱	مرداد	۵
۶	شهریور ماه	۳۰	۶	شهریور	۳۰	۳۰	ستبله (خوشه)	۳۱	۳۱	شهریور	۶
۷	مهر ماه	۳۰	۷	مهر	۳۰	۳۰	میزان (ترازو)	۳۰	۳۰	مهر	۷
۸	آبان ماه	۳۰	۸	آبان	۳۰	۳۰	عقرب (کژدم)	۳۰	۳۰	آبان	۸
۹	آذر ماه	۳۰	۹	آذر	۳۰	۳۰	قوس (کمان)	۳۰	۳۰	آذر	۹
۱۰	دی ماه	۳۰	۱۰	دی	۳۰	۲۹	جذی (برغاله)	۳۰	۳۰	دی	۱۰
۱۱	بهمن ماه	۳۰	۱۱	بهمن	۳۰	۳۰	دلو (ظرف آب کشیدن از چاه)	۳۰	۳۰	بهمن	۱۱
۱۲	اسفند اومنه ماه	۳۰	۱۲	اسفند	۳۰	۳۰	حوت (ماهی)	۲۹	۲۹	اسفند	۱۲
۵ روز افزونی به آبان ماه اضافه می شود.											
۳۶۵ روز می شود.											
جمع‌آمد ۳۶۵ روز می شود.											
مبدأ = سال ۴۷۱ هـ ق، به مدتور ملکشاه سلجوقی بر اثری با ۱۰۷۹ میلادی مبنی = گردش زمین به دور خورشید											
۵ روز افزونی به آبان ماه اضافه می شود.											
جمع‌آمد ۳۶۵ روز می شود.											
مبدأ = آغاز پادشاهی یزدگرد سوم در سال ۱۱ هجری											
مبدأ = هجرت پیامبر اکرم (ص) مبنی = گردش زمین به دور خورشید											
جمع‌آمد ۳۶۵ روز هر چهار سال یکبار اسفنده ۳۰ روز و سال ۳۶۶ روز آسمان صورت گرفته است.											
مبدأ = هجرت پیامبر اکرم (ص) مبنی = گردش زمین به دور خورشید											

شده از سال، یک روز کامل حاصل می شود. آن گاه آن را بر روزهای سال چهارم می افزایند تا ۳۶۶ روز شود. کار یونانیان و رومیان و نیز کار قبطیان مصر بود. سال ۳۶۶ روز را به یونانی «اول مفیاس» و به سریانی «کیستا» خوانند و چون به عربی برگردانیم، «کیسه» نامیده می شود که از جمع آوری چهار یک‌های روز به صورت یک روز تمام و اضافه کردن آن بر سال خورشیدی حاصل می شود. در

سال قمری نیز از کسرهای سال هر سال یک بار، یک روز تمام حاصل می آید که آن را به سال قمری می افزایند و ۳۵۵ روز می شود و اندکی از آن باقی می ماند که از آن دو کسر در سال ششم، دو روز تمام می شود و چون سی سال بگذرد، آن کسر به یازده روز سپری می شود

مساوی در هر ماه، سی روز و اندکی است.

سال اصطلاحی یا سال قمری

سال اصطلاحی آن است که دوازده برابر ماه طبیعی است و اندازه‌ی آن برابر ۳۵۴ روز و ۸ ساعت و ۴۸ دقیقه است و این سال را سال قمری خوانند.

کسرهای سال را چگونه محاسبه می‌کنند و به کار می‌برند؟

در سال خورشیدی هر سال ۳۶۵ روز حساب می‌کنند و ۶ ساعت آن را به حساب نمی‌آورند تا چهار سال، که از این ساعت‌های حذف

شماره‌ی روزها	ماه‌های فرانسیسان (میلانی)	تمداد روزها	شماره‌ی روزها	ماه‌های رومیان (شمسی)	تمداد روزها
۳۱	ژانویه (برابر با ۱۱ دی)	۲۹	یکتاریوس (برابر با ۲۴ دی)	۱	
۲۸	فوریه	۲۸	فیراپیوس	۲	
۲۹	مارس	۲۹	مارتیوس	۳	
۳۰	آوریل	۳۰	افگریوس	۴	
۳۱	پنجم	۳۱	ماپیوس	۵	
۳۰	ژوئن	۳۰	بونیوس	۶	
۳۱	ژوئیه	۳۱	بولیوس	۷	
۳۱	اوت	۳۱	اگسطوس	۸	
۳۰	سپتامبر	۳۰	ستمبریوس	۹	
۳۱	اکتبر	۳۱	اکتوبریوس	۱۰	
۳۰	نوامبر	۳۰	نومبریوس	۱۱	
۳۱	دسامبر	۳۱	دستمبریوس	۱۲	
جمعماً ۳۵۵ روز		جمعماً ۳۶۵ روز		جمعماً ۳۶۵ روز	
مبدأ = تولد مختار عصی (ع)		ماده کبیسه لیلاریوس است.		مبدأ = زمان اشلسن، اوکین تصریح	
مبدأ = گردش زمین به دور خورشید		ردم		مبدأ = گردش زمین به دور خورشید	
خورشید		مبدأ = گردش زمین به دور خورشید		مبدأ = گردش زمین به دور خورشید	

شماره‌ی روزها	ماه‌های تطبیان مصر (شمسی)	تمداد روزها	شماره‌ی روزها	ماه‌های سربیان (شمسی)	تمداد روزها
۳۰	توت (لریوا (از دیمه برابر با ۱۱ دی))	۳۱	تشرين ۱ (لریوا (از دیمه برابر با ۱۱ دی))	۱	
۳۰	باوی	۳۰	تشرين ۲	۲	
۳۰	البور	۳۱	كانون ۱	۳	
۳۰	کیوان	۳۱	كانون ۲	۴	
۳۰	طوف	۲۸	شباط	۵	
۳۰	ماخیر	۲۹	آذار	۶	
۳۰	مامینوٹ	۳۰	نيسان	۷	
۳۰	فرمومی	۳۱	آيار	۸	
۳۰	باخون	۳۰	خرداد	۹	
۳۰	باوئی	۳۱	تموز	۱۰	
۳۰	البغی	۳۱	آب	۱۱	
۳۰	مسوری	۳۰	ایول	۱۲	
روز افزونی به آخر سال افزوده		جمعماً ۳۶۵ روز		جمعماً ۳۶۵ روز	
می شود.		می شود.		می شود.	
آن راهه، کوچک گویند و ماه		سیزدهم شرده می شود.		سیزدهم شرده می شود.	
سیزدهم شرده می شود.		جمعماً ۳۶۵ روز		جمعماً ۳۶۵ روز	
مبدأ = زمان افسطن، اوکین فیصر		مبدأ = میانی آن همانند ماه‌های		مبدأ = میانی آن همانند ماه‌های	
زدم		سریانی است		سریانی است	
میانی = گردش زمین به دور خورشید		میانی = گردش زمین به دور خورشید		میانی = گردش زمین به دور خورشید	

شمسی هستند، فرامم می آید و آن سال را که کیسه کنند، به زبان عربی «عبور» می نامند. پا این کیسه کردن، چون بر سال افزوده می شود، سال به جای خود برمی گردد و با سال شمسی مطابق می شود پس چون می خواهستند سال را کیسه کنند، در خطبه اعلام می گردند و می گفتند: «فلان ماه را تأثیر گردم»، و اگر از ماه حرامی بوده، مثلثاً حرم، می گفتند: «محرم را سوختم و او را خلال گردم». زیرا در سالی که دو محروم باشد، اویی حلال است، در اصل در ماه‌های عربی فقط چهار ماه حرام است و ماه دیگر که در حقیقت صفر است، پا این کیسه کردن محروم می شود. هر که ماه‌های قمری را در سال شمسی به کار برد، چاره‌ای ندارد

و آن سال های را که ۳۵۵ روز باشند، کیسه های طوب خواهد. **شمسی چیست؟** به معنی سوختن و تأخیر کردن است و منظور آن است که سال قمری از سال شمسی تقریباً یازده روز کوتاهتر است و زوایت فرامی رسد. از این جهت ماه‌های عربی در مذکوت نزدیک به سی و سه سال، به معنی فصل های سال می گردند. هر عاشر که در نظر بگیری، آن را در هر فصلی و در هر ماه از آن فصل می توانی بیانی در تقویات به یهودیان فرموده است که سال و ماه راهر دو طبیعت بدارند. پس ناجار سال را باید به ماهی کیسه کنند که از آذر و زمانی که میان سال قمری و

من گشته و آن را دور این عشري یا دوازده گانه گردید.
ابتدای این سال را از سیستان تبلیل، گیرند و مبدأ سال را از بودن
آفتاب در حدود نیمهٔ دلو (بهمن) دانند و ماه اول را از اجتماعی گیرند
که در اواسط برج دلو به وجود می‌آید. و آن سوروز و اوک سال ایشان
است.

دور اثنى عشری به ترتیب زیر می‌گردد:

۱. سیستان تبلیل = موش
۲. اوتدیل = گار
۳. بارس تبلیل = پلنگ
۴. قوشان تبلیل = خرگوش
۵. لوبیل = نهنگ
۶. تیلان تبلیل = مار
۷. یونت تبلیل = اسب
۸. قوی تبلیل = گوسفند
۹. پیچی تبلیل = میمون
۱۰. تناقوی تبلیل = مرغ
۱۱. ایت تبلیل = سگ
۱۲. تکوز قیل = خوک.

اسمی این حیوانات در دو بیت زیر بدین صورت گنجانده شده است.

«مرش و هقر و پلنگ و خرگوش شمار
ذفن چار، چون گذری نهنگ آید و مار
و آن گاه به اسب و گوسفند است، شمار
هدونه و مرغ و سگ و خوک آخر کار»

زیرنویس

۱. آسماء: مرکب از دو کلمهٔ آدہ به معنی افزونی و ماس به معنی ماه است.
۲. تیجان: دشت و تاجه‌ای در شمال دهیای خزر.
۳. ایتو: سرزمین در توکستان شوروی سابق.
۴. هدونه: میمون.

منابع

۱. التهیم الاولی صناعة التحیم، ابوریحان محمد بن احمد بیرونی خوارزمی، با تعلیقات و تجدیدنظر و مقدمهٔ تاریخ به قلم «استاد جلال الدین همدانی»، چاپ دوم، از سلسله انتشارات انجمن آثار ملی - به شمارهٔ ۱۰۹۰.
۲. سال نمای فارسی، استخراج حاج میرزا اسماعیل مصباح، چاپ انتشارات اقبال، سال ۱۳۷۲.

۳. فرهنگ لغت، علامه علی اکبر دهخدا
۴. فرهنگ لغت، دکتر محمد معنی.
۵. یادداشت‌های پدرم، سید ابوالحسن مظفری.
۶. فرهنگ اصطلاحات نجومی، دکتر ابوالفضل مصطفی.

شماره‌ی مادها	ماه‌های سنتیان (شمس)	تعداد روزها	ماه‌های ترکی (شمس)	تعداد روزها	نام
۱	خرسروه (برابر با ۶ فروردین)	۳۰	ایکتنه‌ی آی	۲۹	
۲	هرجن	۳۰	اوچونجی آی	۳۰	
۳	نسن	۳۰	درتونجی آی	۲۹	
۴	سماک	۴۰	پیشی آی	۴۰	
۵	اشدادا	۴۰	لعنی آی	۲۹	
۶	مزجند	۴۰	پیشی آی	۲۹	
۷	فکان	۳۰	ستجه‌ی آی	۳۰	
۸	ابانج	۳۰	توچونجی آی	۲۹	
۹	فوغ	۳۰	اوچونجی آی	۳۰	
۱۰	مسافوع	۳۰	اوون پیشی آی	۴۰	
۱۱	زید	۴۰	حشاباط آی	۴۰	
۱۲	خشوم	۴۰	شرون آی	۴۰	

۵ روزه افزونی به آخر سال اضافه
من شوه و سنتیان آن را از جمله‌ی ماه
دوازدهم می‌شمارند.

جمعیت ۳۸۲ روز (۱۳ ماه) است.

این سال از سال نیسانی ۱۷ روز

پیشتر است.

اصلی این سال را از هر فصلی

می‌توان یاد کرد.

نیبا = گردش زمین به دور خورشید

خورشید + ۷ روز

از این که آن را به یک ماه قمری کیسه کند، هندوان نیز آن ماه را که شمارش سال یا آن تمام می‌شود، دویار به حساب می‌آورند و آن سال را «آدم‌ساده» نامند. پس آدم‌ساده ماه افزونی کیسه است و این کیسه را هندوان و ایرانیان قدیم سیار محترم و پاکیزه می‌شمرند.

در جدول‌ها سال‌های مختلف قمری و شمسی آمده است.

دوره‌ی اثنى عشری

حکمای ترکستان از تبیاق و ایغور، دوری دارند که هر دوازده سال تکرار می‌شود و هر سال آن را به اسم جانوری موسوم کرده‌اند و چگونگی حالات و حوادث آن سال را از طبع و خوی آن جانور استنباط